

Dekker zoekt oplossing voor vondelingenkind

Jakko Gunst

30-04-2019

Gewijzigd 01-05-2019

Politiek (/vandaag/politiek)

2

Goede hulp en goede waarborgen voor hun anonimiteit. Beide zijn cruciaal voor vrouwen die hun pasgeboren kind in hulpeloze toestand dreigen achter te laten, maar ook lastig te regelen. Minister Dekker (Rechtsbescherming) zoekt mee naar een oplossing.

In een plantsoen, in een vuilniscontainer, in een papieren zak in de hal van een appartementencomplex. Op de meest wonderlijke plekken troffen geschokte passanten in Nederland en België de afgelopen jaren het lichaam aan van een pasgeboren kind. Gelukkig maar heel sporadisch, maar toch: vaak genoeg om een discussie op gang te brengen over de vraag hoe dit voorkomen had kunnen worden.

Pionier Barbara Muller zette in 2013 een moedige stap door in Papendrecht een vondelingenkamer te openen; de eerste in Nederland. Inmiddels runt Mullers Stichting Beschermd Wieg er negen; deels gevestigd in ziekenhuizen.

Na het initiatief verstomde de discussie niet, ook niet in de politiek. Maakte Muller zich door het openen van vondelingenkamers niet schuldig aan het uitlokken van een strafbaar feit, wilde een aantal Tweede Kamerfracties weten. En blijven de afstammingsgegevens van de baby in de voorziening wel goed bewaard?

In een maandag verstuurde brief haalt minister Dekker eindelijk de ergste kou uit de lucht: de vrouw die haar kind in een babykamer van Stichting Beschermd Wieg te vondeling legt, heeft strafrechtelijk gezien eigenlijk niet zo veel te vrezen. In de voorziening kan namelijk onmiddellijk opvang en zorg worden geregeld en daarom is er voor strafvervolgning geen aanleiding.

Ziekenhuizen waarin een vondelingenkamer is gevestigd kunnen in theorie dan nog worden beticht van medeplichtigheid aan het verduisteren van de staat van het kind, maar ook de kans daarop is miniem, zo stelt Dekker ze gerust.

De teneur van de brief is duidelijk: wat de bewindsman betreft worden de vondelingenkamers van lieverlee onderdeel van „het adequate hulpaanbod” waarin de overheid wil voorzien.

Kinddossier

Resteert de vraag hoe de wens van sommige moeders om anoniem te blijven valt te verenigen met het recht van elk kind om te weten van wie het afstamt. Staat een vrouw haar kind na de geboorte af, dan komen haar gegevens doorgaans wel op de geboorteakte te staan. De instanties doen er vervolgens alles aan deze geheim te houden, maar of dat lukt is niet volledig gegarandeerd.

Ook hier heeft Stichting Beschermd Wieg een pioniersroute uitgestippeld naar een alternatief, zo blijkt uit Dekkers brief: de naam van de moeder in bewaring geven bij de notaris en diens naam vervolgens opnemen in het kinddossier. De gegevens zijn dan raadpleegbaar voor de Raad voor de Kinderbescherming, de pleegouders en de adoptiefouders en zodra het 16 is ook voor het kind.

De minister wacht de ervaringen met die aanpak af en schrijft dat hij intussen nagaat of de overheid voor deze moeders in de toekomst een apart register moet maken. Voor het eind van het jaar komt hij erop terug.